

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV KADENCJA**

Warszawa, dnia 12 czerwca 2001 r.

Druk nr 661

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pani
Alicja GRZEŚKOWIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Pani Marszałek do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 110. posiedzeniu w dniu 7 czerwca 2001 r. ustawę o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw.

Z poważaniem

(-) Maciej Płażyński

USTAWA
z dnia 7 czerwca 2001 r.

o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy
o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa - Prawo ochrony środowiska zwana dalej „Prawem ochrony środowiska” wchodzi w życie z dniem 1 października 2001 r., z wyjątkiem art. 202-218, 272-321 i 401 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.
2. Ustawa o odpadach zwana dalej „ustawą o odpadach” wchodzi w życie z dniem 1 października 2001 r.

Art. 2.

Z dniem wejścia w życie ustaw, o których mowa w art. 1, tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 662, z 1997 r. Nr 46, poz. 296, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718 i Nr 109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 38, poz. 452 i Nr 45, poz. 497),
- 2) ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o odpadach (Dz.U. Nr 96, poz. 592, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 22, poz. 272, Nr 89, poz. 991 i Nr 109, poz. 1157),
- 3) ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 109, poz. 1157).

Art. 3.

1. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, o ile przepisy ustawy lub przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

2. Postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzone na podstawie ustawy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także dokonane w ich wyniku rozstrzygnięcia powodują skutki prawne, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 8 i ust. 7 oraz art. 52 ust. 5 Prawa ochrony środowiska.

Art. 4.

1. Przepisy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 1 i 3, zachowują moc, o ile nie są sprzeczne z ustawą, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2003 r.
2. Do czasu wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w przedmiocie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zachowują moc przepisy określające rodzaje inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, wydane na podstawie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.
3. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w ust. 2, określających przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2003 r.:
 - 1) za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, uważa się inwestycje szczególnie szkodliwe dla środowiska i zdrowia ludzi, określone w dotychczasowych przepisach,
 - 2) za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 2 Prawa ochrony środowiska, uważa się inwestycje mogące pogorszyć stan środowiska, określone w dotychczasowych przepisach.
4. Do czasu wydania przepisów, o których mowa:
 - 1) w art. 45 pkt 15 lit. c), pkt 19 i 20 w zakresie dotyczącym art. 62b,
 - 2) w art. 47 pkt 12 w zakresie dotyczącym art. 42a ust. 4, 5, 9-12 i pkt 15 w zakresie dotyczącym art. 47c ust. 3, art. 47h ust. 4 i art. 47l ust. 2-5,
 - 3) w art. 54,

stosuje się, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2003 r., przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z ustawą.

Art. 5.

1. Jeżeli postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczące przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, wszczęto przed dniem 1 stycznia 2001 r., art. 49 ust. 2 Prawa ochrony środowiska nie stosuje się.
2. Jeżeli postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczące przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 Prawa ochrony środowiska, wszczęto przed dniem 1 stycznia 2001 r., art. 51 ust. 6 Prawa ochrony środowiska w zakresie, w jakim wyłącza on stosowanie art. 50 ust. 2 i art. 51 ust. 2 Prawa ochrony środowiska, nie stosuje się; uzgodnienia przed wydaniem decyzji w

przedmiocie pozwolenia na budowę z organem ochrony środowiska w rozumieniu Prawa ochrony środowiska oraz z organem, o którym mowa w art. 57 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, dokonuje organ właściwy do wydania pozwolenia na budowę.

3. Do czasu wydania:

- 1) przez ministra właściwego do spraw środowiska oraz ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego rozporządzenia, określonego w art. 52 ust. 8 i 9 Prawa ochrony środowiska,
- 2) przez ministra właściwego do spraw rolnictwa rozporządzenia, o którym mowa w art. 50 pkt 2

zachowują moc, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2003 r., przepisy dotychczasowe.

Art. 6.

Wymaganie stosowania opracowań ekofizjograficznych, o których mowa w art. 72 ust. 4 Prawa ochrony środowiska, nie dotyczy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, o przystąpieniu do sporządzania których ogłoszono w drodze obwieszczenia przed dniem 1 stycznia 2001 r.

Art. 7.

Do czasu dokonania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wskazania, które z terenów należą do poszczególnych rodzajów terenów, określonych w art. 113 ust. 2 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, dopuszczalny poziom hałasu w środowisku określa się, przyjmując wartości dopuszczalne dla rodzaju terenu o zbliżonym przeznaczeniu.

Art. 8.

Do roszczeń związanych z ograniczeniami sposobu korzystania z nieruchomości w związku z ochroną zasobów środowiska, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Roszczenia te przedawniają się z dniem 30 czerwca 2004 r.

Art. 9.

1. W sprawach opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska, opłat za szczególne korzystanie z wód oraz opłat za składowanie odpadów oraz administracyjnych kar pieniężnych, należnych za okres do dnia wejścia w życie art. 272-321 Prawa ochrony środowiska, stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. W razie ustalenia kary pieniężnej łącznej za okres do dnia 31 grudnia 2001 r. i braku stwierdzenia po wejściu w życie art. 272-321 Prawa ochrony środowiska zmiany wielkości przekroczeń co do ilości substancji dopuszczonych do wprowadzania do powietrza, dopuszczalnego poziomu hałasu, przekroczeń związanych z wprowadzaniem do wód lub do ziemi ścieków oraz naruszeń warunków składowania odpadów, dotychczasowe kary godzinowe i dobowe stają się z dniem wejścia w życie art. 272-321 Prawa ochrony środowiska karami biegnącymi w rozumieniu tego Prawa.

3. W sprawach kar pieniężnych, których termin płatności został odroczony przed dniem wejścia w życie art. 272-321 Prawa ochrony środowiska, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10.

1. Polityka ekologiczna państwa określona przez Radę Ministrów na podstawie art. 90 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 1, staje się polityką ekologiczną państwa w rozumieniu Prawa ochrony środowiska.
2. Rada Ministrów przedłoży Sejmowi projekt nowej polityki ekologicznej państwa do dnia 31 grudnia 2002 r.
3. Programy zrównoważonego rozwoju oraz ochrony środowiska opracowane przez sejmiki województw oraz rady powiatów i gmin stają się odpowiednio wojewódzkimi, powiatowymi i gminnymi programami ochrony środowiska, o których mowa w Prawie ochrony środowiska.
4. Sejmiki województw uchwalą nowe wojewódzkie programy ochrony środowiska do dnia 30 czerwca 2003 r., rady powiatów - powiatowe programy ochrony środowiska do dnia 31 grudnia 2003 r., a rady gmin - gminne programy ochrony środowiska do dnia 30 czerwca 2004 r.

Art. 11.

1. Właściwy wojewoda w terminie do dnia 31 marca 2002 r. na podstawie dostępnych danych wyodrębni strefy, o których mowa w art. 88 ust. 2 Prawa ochrony środowiska.
2. Właściwy wojewoda w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r. określi, w drodze rozporządzenia, program ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 Prawa ochrony środowiska.

Art. 12.

1. Władający powierzchnią ziemi w dniu wejścia w życie ustawy, na której przed jej wejściem w życie nastąpiło odpowiednio zanieczyszczenie ziemi lub gleby albo niekorzystne przekształcenie naturalnego ukształtowania terenu spowodowane przez inny podmiot, jest obowiązany do zgłoszenia tego faktu właściwemu staroście w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r.; w tym przypadku przepisów art. 102 ust. 1-3 Prawa ochrony środowiska nie stosuje się.
2. Do zgłoszenia należy załączyć odpowiednio wyniki badań potwierdzających fakt zanieczyszczenia ziemi lub gleby lub dokumentację potwierdzającą niekorzystne przekształcenie ukształtowania terenu oraz opis okoliczności wskazujących, iż sprawcą tych zdarzeń był inny podmiot.
3. Właściwy starosta uwzględnia zgłoszenie w rejestrze określonym w art. 110 Prawa ochrony środowiska, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Starosta może odrzucić, w drodze decyzji, zgłoszenie w ciągu roku od jego dokonania, jeżeli nie są spełnione warunki ustawy; ostateczna decyzja w przedmiocie odrzucenia zgłoszenia powoduje, iż nie powoduje ono skutków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 13.

Jeżeli podmiot obowiązany do rekultywacji zanieczyszczonej gleby lub ziemi wykaze, że zanieczyszczenie nastąpiło przed dniem 1 września 1980 r. rekultywacja może być ograniczona do przeprowadzenia działań, które wykluczają:

- 1) zagrożenie życia lub zdrowia ludzi bądź powstanie innych szkód,
- 2) możliwości rozprzestrzeniania się zanieczyszczenia,

w tym przypadku przepisów art. 103 ust. 2 Prawa ochrony środowiska nie stosuje się.

Art. 14.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) właściwy starosta sporządzi mapę akustyczną, określoną w art. 118 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca 2009 r.,
- 2) właściwa rada powiatu uchwali program działań, określony w art. 119 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca 2010 r.

2. W aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy:

- 1) właściwy starosta sporządzi mapę akustyczną, określoną w art. 118 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r.,
- 2) właściwa rada powiatu uchwali program działań, określony w art. 119 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r.

3. Właściwy wojewoda określi program działań dla terenów poza aglomeracjami, o których mowa w art. 179 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 15.

1. Prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy zakład o zwiększonym lub dużym ryzyku jest obowiązany do:

- 1) dokonania zgłoszenia zakładu, o którym mowa w art. 250 Prawa ochrony środowiska właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej w terminie do dnia 31 marca 2002 r.,
- 2) przedstawienia właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej programu zapobiegania awariom, o którym mowa w art. 251 Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 września 2002 r.

2. Jeżeli nie przedstawiono właściwemu organowi programu zapobiegania awariom lub przedstawiony dokument nie spełnia wymagań określonych w przepisach, właściwy w rozumieniu Prawa ochrony środowiska organ Państwowej Straży Pożarnej może wstrzymać, w drodze decyzji, działalność zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku; podjęcie wstrzymanej działalności może nastąpić w warunkach określonych w art. 251 ust. 4 Prawa ochrony środowiska.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, określa się termin wstrzymania działalności uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia.

Art. 16.

1. Prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy zakład o dużym ryzyku, jest obowiązany do przedstawienia, w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r., właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej raportu o bezpieczeństwie, o którym mowa w art. 253 Prawa ochrony środowiska, oraz wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego i informacji niezbędnych do opracowania zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o których mowa w art. 261 Prawa ochrony środowiska.
2. Jeżeli nie przedstawiono do zatwierdzenia raportu bezpieczeństwa lub przedstawiony do zatwierdzenia raport nie spełnia wymagań określonych przez przepisy, właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej może wstrzymać, w drodze decyzji, uruchomienie zakładu o dużym ryzyku; uruchomienie zakładu może nastąpić po uzyskaniu zatwierdzenia raportu bezpieczeństwa w drodze decyzji.
3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, określa się termin wstrzymania działalności uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia.

Art. 17.

1. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej sporządzi dla istniejącego zakładu o dużym ryzyku zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy do dnia 30 czerwca 2003 r.
2. Przez istniejący zakład rozumie się zakład, którego użytkowanie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 18.

1. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy decyzje ustalające rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza oraz decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu przenikającego do środowiska wygasają z upływem okresu, na który były wydane, a jeżeli nie był podany termin ich obowiązywania, z dniem 30 czerwca 2006 r., z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Do czasu wygaśnięcia decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się do nich przepisy dotyczące pozwoleń określonych w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 5 Prawa ochrony środowiska.
3. Jeżeli wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza nie wymaga pozwolenia, decyzje ustalające rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza wygasają z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 19.

1. Prowadzący istniejącą instalację, z której emisja wymaga pozwolenia zintegrowanego, powinien je uzyskać do dnia 1 stycznia 2004 r.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze terminy do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, z uwzględnieniem warunków ekonomicznych i technicznych w poszczególnych dziedzinach przemysłu oraz skali prowadzonej działalności; termin ten nie może przekroczyć dnia 31 grudnia 2010 r.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, ustalone zostaną:
 - 1) rodzaj instalacji,
 - 2) termin uzyskania pozwolenia zintegrowanego.
4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, mogą zostać określone terminy do uzyskania pozwolenia zintegrowanego w zależności od terminu rozpoczęcia użytkowania instalacji.
5. Przez istniejącą instalację, o której mowa w ust. 1, rozumie się instalację, dla której pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem wejścia w życie ustawy, a której użytkowanie rozpocznie się nie później niż do dnia 30 czerwca 2003 r.

Art. 20.

1. Prowadzący istniejącą instalację, z której emisja wymaga pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych, powinien je uzyskać do dnia 31 grudnia 2005 r.
2. Przez istniejącą instalację, o której mowa w ust. 1, rozumie się instalację, której użytkowanie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 21.

1. Prowadzący istniejącą instalację objętą obowiązkiem uzyskania pozwoleń innych niż zintegrowane może uzyskać pozwolenie pomimo niespełniania wymagań wynikających ze standardów emisyjnych oraz obowiązku nieprzekraczania standardów jakości środowiska, jeżeli wykaże, że w okresie do dnia 1 stycznia 2006 r. wymagania te zostaną spełnione.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) wniosek o wydanie pozwolenia, spełniający wymagania Prawa ochrony środowiska, powinien zawierać dodatkowo analizę możliwości ograniczenia wielkości emisji do poziomu niepowodującego przekraczania standardów jakości środowiska i standardów emisyjnych, wraz z podaniem terminu oraz sposobu dokonania ograniczeń w okresie, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii określa się w pozwoleniu na poziomie, który nie powodowałby przekroczenia wymagań, o których mowa w ust. 1.
3. Przez istniejącą instalację, o której mowa w ust. 1, rozumie się instalację, której użytkowanie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 22.

Jeżeli władający instalacją, z której emisja wymaga pozwolenia, nabył do niej tytuł prawny inny niż własność przed dniem wejścia w życie Prawa ochrony środowiska, warunek przeniesienia obowiązków w zakresie jej eksploatacji w drodze aktu notarialnego, o którym mowa w art. 138 ust. 2 Prawa ochrony środowiska, stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Art. 23.

Ustanowione na podstawie dotychczasowych przepisów obszary ograniczonego użytkowania stają się obszarami ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów Prawa ochrony środowiska.

Art. 24.

1. Utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowe fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gminne fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej stają się odpowiednio Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkimi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowymi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gminnymi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej w rozumieniu Prawa ochrony środowiska.
2. Utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz wojewódzkie komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko stają się odpowiednio Krajową Komisją do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz wojewódzkimi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko w rozumieniu Prawa ochrony środowiska.

Art. 25.

1. Ustanowione na podstawie dotychczasowych przepisów strefy ochronne źródeł wody oraz strefy ochronne ujęć wody stają się strefami ochronnymi ujęć wody w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106 poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 89, poz. 991, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43).
2. Umarza się wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy postępowania administracyjne w przedmiocie ustanowienia stref ochronnych źródeł i ujęć wód.

Art. 26.

1. Prowadzący instalację posiadający decyzje o ustanowieniu stref ochronnych wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 1, obowiązani są w terminie do dnia 31 grudnia 2005 r. do ograniczenia szkodliwego oddziaływania na środowisko do terenu, do którego posiadają tytuł prawny.
2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, wojewoda z urzędu stwierdza wygaśnięcie wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów decyzji w sprawie stref ochronnych.
3. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację ograniczy szkodliwe oddziaływanie na środowisko w stopniu uzasadniającym zmniejszenie istniejącej strefy ochronnej, wojewoda może, w drodze decyzji, dokonać stosownej korekty strefy.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację ograniczy szkodliwe oddziaływanie na środowisko do terenu, do którego posiada tytuł prawny, wojewoda, stwierdzi wygaśnięcie decyzji w sprawie strefy ochronnej.
5. Właściciel nieruchomości położonej w strefie ochronnej może do dnia 31 grudnia 2005 r. żądać wykupu nieruchomości lub jej zamiany na inną, na zasadach określonych w art. 129-134 Prawa ochrony środowiska, jeżeli korzystanie z niej w sposób dotychczasowy byłoby związane z istotnymi ograniczeniami lub utrudnieniami.
6. Jeżeli po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację nie ograniczy szkodliwego oddziaływania na środowisko do terenu, do którego posiada tytuł prawny, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, wstrzyma działalność powodującą szkodliwe oddziaływanie na środowisko. Decyzji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 27.

Do czasu wygaśnięcia decyzji o ustanowieniu stref ochronnych wydanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 1, do stref tych stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. Nr 16, poz. 78, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) dotyczące obszarów ograniczonego użytkowania.

Art. 28.

Ustanowione na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 1 parki stają się parkami gminnymi, w rozumieniu ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 349 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 21).

Art. 29.

Ilekróć w ustawie Prawo ochrony środowiska jest mowa o raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, rozumie się przez to także raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, określony w ustawie, o której mowa w art. 2 pkt 3.

Art. 30.

1. Przepisy wydane na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, zachowują swoją moc, o ile nie są sprzeczne z ustawą o odpadach, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2003 r.
2. Do czasu wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzeń, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, art. 65 ust. 18 i art. 68 ust. 3 ustawy o odpadach, zachowują moc dotychczasowe przepisy w sprawie określenia klasyfikacji odpadów i listy odpadów, których przywóz z zagranicy nie wymaga zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w międzynarodowym obrocie odpadami, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2002 r.

Art. 31.

Krajowy plan gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 14 i 15 ustawy o odpadach, zostanie przyjęty nie później niż do dnia 31 października 2002 r.

Art. 32.

1. Wojewoda zobowiąże, w drodze decyzji, zarządzających spalarniami odpadów do przedłożenia przeglądu ekologicznego; przegląd należy przedłożyć do dnia 30 czerwca 2002 r.
2. Jeżeli z przeglądu ekologicznego istniejącej spalarni odpadów wynikać będzie konieczność dostosowania funkcjonowania spalarni odpadów do wymogów ustawy o odpadach wojewoda może zobowiązać zarządzającego spalarnią odpadów do wystąpienia z wnioskiem o pozwolenie na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, lub o wydanie pozwolenia na budowę spalarni odpadów, którego przedmiotem będzie przebudowa obiektu, określając jednocześnie termin złożenia tego wniosku.
3. Zarządzający istniejącą spalarnią odpadów jest obowiązany do dostosowania jej funkcjonowania do wymagań określonych w pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 1, w terminie nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r.
4. Jeżeli po dniu 31 grudnia 2009 r. istniejąca spalarnia odpadów będzie eksploatowana niezgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wyda decyzję o wstrzymaniu działalności związanej z termicznym przekształcaniem odpadów.
5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, określa się termin wstrzymania działalności uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia.
6. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do posiadaczy odpadów, którzy przyjmują odpady do termicznego przekształcania w instalacjach i urządzeniach innych niż spalarnie odpadów.

Art. 33.

1. Organ ochrony środowiska w rozumieniu Prawa ochrony środowiska zobowiąże, w drodze decyzji, zarządzających składowiskami odpadów do przedłożenia przeglądu ekologicznego; przegląd należy przedłożyć do dnia 30 czerwca 2002 r.
2. Jeżeli z przeglądu ekologicznego istniejącego składowiska odpadów wynikać będzie konieczność dostosowania jego funkcjonowania do wymogów ustawy o odpadach organ ochrony środowiska w rozumieniu Prawa ochrony środowiska może zobowiązać zarządzającego składowiskiem odpadów do wystąpienia z wnioskiem o pozwolenie na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, lub o wydanie pozwolenia na budowę składowiska odpadów, którego przedmiotem będzie przebudowa obiektu, określając jednocześnie termin złożenia tego wniosku.
3. Zarządzający istniejącym składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania jego funkcjonowania do wymagań określonych w pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 2, w terminie nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

4. Jeżeli po dniu 31 grudnia 2009 r. istniejące składowisko odpadów będzie eksploatowane niezgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wyda decyzję o wstrzymaniu korzystania ze składowiska odpadów.
5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, określa się termin wstrzymania działalności uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia.

Art. 34.

Kierownik istniejącej spalarni odpadów niebezpiecznych, kierownik innej instalacji niż spalarnia odpadów niebezpiecznych, do której są przyjmowane odpady niebezpieczne do termicznego przekształcania i kierownik istniejącego składowiska odpadów mają obowiązek w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r. uzyskać świadectwo stwierdzające kwalifikacje określone w art. 49 ust. 1 ustawy o odpadach.

Art. 35.

1. Wytwórcy odpadów, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskali decyzje w zakresie wytwarzania odpadów wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, są obowiązani uzyskać odpowiednio pozwolenie na wytwarzanie odpadów lub decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi albo przedłożyć informację o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, o których mowa w ustawie o odpadach, do dnia wygaśnięcia ważności decyzji wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca 2004 r.
2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, albo przed tym terminem z dniem uzyskania wymaganej decyzji wygasają decyzje wydane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 36.

1. Przez istniejącą spalarnię odpadów lub istniejące składowisko odpadów, o których mowa odpowiednio w art. 28-30 i 34, rozumie się spalarnię lub składowisko, których użytkowanie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie ustawy.
2. Przez istniejącą inną instalację niż spalarnia odpadów niebezpiecznych, do której są przyjmowane odpady niebezpieczne do termicznego przekształcania, o której mowa w art. 30, rozumie się instalację, której użytkowanie rozpoczęto przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 37.

Informacje o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami złożone przed dniem wejścia w życie ustawy stają się informacjami, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3 i art. 17 ust. 2 pkt 2 ustawy o odpadach.

Art. 38.

Zarządzający istniejącym składowiskiem odpadów obowiązany jest w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r. do uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska odpadów, określoną w art. 53 ustawy o odpadach.

Art. 39.

1. Zezwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podmiotom, które przed dniem wejścia w życie ustawy prowadziły działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów, zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2008 r. i zastępują zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów wymagane na podstawie ustawy o odpadach.
2. Podmioty, które prowadziły przed dniem wejścia w życie ustawy działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne, z wyjątkiem odpadów komunalnych, bez zezwolenia na usuwanie, wykorzystywanie lub unieszkodliwianie odpadów innych niż niebezpieczne są obowiązane do uzyskania zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu tych odpadów, w terminie do dnia 30 czerwca 2002 r.

Art. 40.

Posiadacze odpadów zawierających PCB obowiązani są do usunięcia z nich oraz unieszkodliwienia PCB albo, jeśli usunięcie PCB jest niemożliwe, do unieszkodliwienia tych odpadów, w terminie nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r.

Art. 41.

Zezwolenia wydane w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami zachowują ważność na okres na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2002 r.

Art. 42.

1. W okresie do dnia 31 grudnia 2002 r. zarządzający składowiskiem odpadów posiadający decyzję o pozwoleniu na jego budowę nie ponosi opłat podwyższonych, o których mowa w art. 293 ust. 1 Prawa ochrony środowiska.
2. Jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów składowe odpady z naruszeniem warunków pozwolenia na budowę, ponosi on, do czasu uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2002 r. administracyjną karę pieniężną w wysokości określonej w art. 293 ust. 1 Prawa ochrony środowiska.

Art. 43.

1. Zakaz składowania opon, o którym mowa w art. 55 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach, obowiązuje od dnia 1 lipca 2003 r.

2. Zakaz składowania części opon, o którym mowa w art. 55 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach, obowiązuje od dnia 1 lipca 2006 r.

Art. 44.

1. Decyzje wyrażające zgodę na miejsce oraz sposób gromadzenia odpadów, wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 2, zachowują moc do czasu uzyskania decyzji określających sposób i miejsce magazynowania odpadów lub złożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, o których mowa w ustawie o odpadach, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku wytwórców odpadów wytwarzających odpady inne niż niebezpieczne w ilości do 5 ton rocznie, decyzje wyrażające zgodę na miejsce oraz sposób gromadzenia odpadów wygasają z dniem wejścia w życie ustawy.
3. W przypadku naruszenia warunków określonych w decyzji wyrażającej zgodę na miejsce oraz sposób gromadzenia odpadów podmiot korzystający ze środowiska ponosi administracyjną karę pieniężną w wysokości określonej w art. 309 ust. 2 Prawa ochrony środowiska.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 45.

W ustawie z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106 poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 89, poz. 991, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ściekach - rozumie się przez to ścieki w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr..., poz. ...),”

b) w ust. 2 skreśla się pkt 3;

2) w art. 19b:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3-5 w brzmieniu:

„3) śródlądowe wody powierzchniowe, które powinny spełniać wymagania przewidywane dla wód przeznaczonych do wykorzystania do zaopatrzenia ludności w wodę do picia wraz z ich podziałem na kategorie w zależności od stosowanych sposobów uzdatniania wody,

4) wody powierzchniowe, które powinny spełniać wymagania dla wód będących środowiskiem życia ryb łososiowatych lub innych niż łososiowate

wraz ze wskazaniem zasobów tych wód, których wymaganą jakość ocenia się z uwzględnieniem marginesu tolerancji,

5) wody przybrzeżne, które powinny spełniać wymagania dla wód będących środowiskiem życia skorupiaków i mięczaków, wraz ze wskazaniem zasobów tych wód, których wymaganą jakość ocenia się z uwzględnieniem marginesu tolerancji.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przez margines tolerancji rozumie się wartości parametrów jakości wód, które nie muszą być czasowo zachowane, jeżeli możliwe do podjęcia działania nie mogą doprowadzić do spełnienia wymagań w okresie krótszym niż 10 lat.”;

3) art. 19c otrzymuje brzmienie:

„Art. 19c. 1. Dla obszarów, na których nie są osiągnięte wymagane poziomy jakości wód, tworzone są programy ochrony wód w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, stanowią integralną część warunków korzystania z wód dorzecza.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać programy ochrony wód.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, mogą zostać ustalone:

1) forma sporządzania programu,

2) niezbędne części składowe programu,

3) zakres zagadnień, które powinny zostać określone i ocenione w programie.”;

4) w art. 25 w ust. 2 skreśla się wyrazy „wykonanej przez biegłego z listy wojewody”;

5) w art. 26 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonania ekspertyzy wykraczającej swym przedmiotem poza zakres przeglądu ekologicznego w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska,”;

6) w art. 28:

a) ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli korzystanie z wód dotyczy wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.”,

b) skreśla się ust. 4;

7) w art. 31 skreśla się ust. 5;

8) w art. 37 skreśla się pkt 4 oraz w pkt 6 przecinek zastępuje się kropką i skreśla się pkt 7;

9) w art. 55 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda jest organem właściwym do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli szczególne korzystanie z wód wiąże się z przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego sporządzenie raportu

oddziaływania jest obligatoryjne w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”;

10) w art. 56:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Za pobór wód oraz wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi pobierane są opłaty oraz administracyjne kary pieniężne na zasadach określonych w przepisach o ochronie środowiska.”;

b) skreśla się ust. 3-7,

c) w ust. 9 skreśla się pkt 1 i 2 oraz oznaczenie pkt 3,

d) skreśla się ust. 10 i 11,

e) w ust. 12 skreśla się wyrazy „pkt 3”;

11) w art. 56b w ust. 1 wyrazy „za szczególne korzystanie z wód” zastępuje się wyrazami „za korzystanie z urządzeń wodnych stanowiących własność państwa”;

12) w art. 56c:

a) skreśla się ust. 1 i 2,

b) w ust. 3 w pkt 7 wyraz „wód” zastępuje się wyrazem „dróg”;

13) w art. 56d w ust. 1 wyrazy „art. 56” zastępuje się wyrazami „art. 56 ust. 8”;

14) w art. 59:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „Źródła oraz”, a wyraz “ujęcia” zastępuje się wyrazem „Ujęcia”,

b) ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. Strefy ochronne ujęć wody ustanawia rada powiatu w drodze uchwały, gdy organem właściwym do wydania pozwolenia wodnoprawnego na pobór wody jest starosta, lub wojewoda w drodze rozporządzenia, gdy jest on właściwy do wydania decyzji w tym przedmiocie.

4. Strefy ochronne ujęć wody ustanawia się z urzędu na koszt zakładu.”;

15) w art. 60:

a) w ust. 1 w pkt 4 skreśla się wyrazy „oraz źródeł”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli na skutek nakazów lub zakazów, o których mowa w ust. 1 i 2, wprowadzonych w związku z ustanowieniem strefy ochronnej ujęć wód, nieruchomości lub jej część nie nadaje się do użytkowania na dotychczasowe cele, podlega ona wykupowi na wniosek właściciela.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia, warunki ustanawiania stref ochronnych ujęć wody, kierując się potrzebą zabezpieczenia odpowiedniej jakości wód dla celów zaopatrzenia w wodę ludności.”;

16) w art. 60a skreśla się ust. 3 i 4;

17) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Starosta przyzna właścicielowi nieruchomości odszkodowanie za szkodę poniesioną w związku z ustanowieniem strefy ochronnej ujęcia wody.

2. Odszkodowanie wypłaca zakład, na którego rzecz ustanowiono strefę.”;

18) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. Zasady wypłaty odszkodowań w wyniku ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości w związku z ustanowieniem obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych określają przepisy o ochronie środowiska.”;

19) w art. 62:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinny odpowiadać wody wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę do picia, z uwzględnieniem podziału wód na kategorie w zależności od stosowanych sposobów uzdatniania wody, a także częstotliwość pobierania próbek wody, referencyjne metody pomiarów w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz sposób oceny czy wody odpowiadają wymaganym warunkom, kierując się wymaganiami, jakim powinna odpowiadać woda do picia.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinny odpowiadać wody będące środowiskiem życia ryb łososiowatych lub innych niż łososiowate oraz skorupiaków i mięczaków, a także częstotliwość pobierania próbek wody, referencyjne metody pomiarów w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz sposób oceny czy wody odpowiadają wymaganym warunkom, kierując się koniecznością ochrony ryb lub innych organizmów wodnych przed skutkami wpływu zanieczyszczenia wód na ich rozwój i rozrodczość; minister określi wymagane wartości poszczególnych wskaźników zanieczyszczeń oraz marginesy tolerancji, o których mowa w art. 19b ust. 1 pkt 4 i 5, uwzględniając potrzebę stopniowego, systematycznego uzyskiwania wymaganego poziomu jakości wody.

3b. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia, substancje mogące negatywnie oddziaływać na środowisko, których wprowadzanie do wód powinno być eliminowane oraz ograniczane, metody badania stopnia biodegradacji substancji powierzchniowych zawartych w produktach, których stosowanie może mieć wpływ na jakość wód, warunki, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi, a także częstotliwość pobierania próbek ścieków, referencyjne metody pomiarów w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz sposób oceny czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom, uwzględniając właściwości substancji niebezpiecznych, a zwłaszcza ich toksyczność, trwałość w środowisku, zdolność do bioakumulacji oraz zagrożenie, jakie mogą one powodować dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska.

3c. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne ilości substancji mogących negatywnie oddziaływać na środowisko w ściekach przemysłowych, wyrażone w jednostkach masy tych substancji na jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu.”;

20) po art. 62 dodaje się art. 62a i 62b w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Oceny jakości wód powierzchniowych i podziemnych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi okresowe badania kontrolne jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

3. Jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, obowiązki dotyczące prowadzenia badań jakości wód powierzchniowych i podziemnych wykonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 62b. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia:

1) klasyfikację dla prezentowania stanu:

a) wód powierzchniowych, biorąc w szczególności za podstawę elementy: biologiczne, hydrologiczne, morfologiczne, chemiczne, fizyczno-chemiczne, ogólne i szczególne zanieczyszczenia,

b) wód podziemnych, biorąc za podstawę elementy ilościowe i chemiczne,

2) sposób prowadzenia monitoringu stanu wód powierzchniowych i podziemnych, uwzględniający:

a) kryteria wyznaczania punktów poboru próbek do badań,

b) zakres i częstotliwość badań,

c) wybór elementów jakości,

d) dodatkowe wymogi monitoringu dla obszarów chronionych,

e) referencyjne metody badań w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz warunki zapewnienia jakości danych,

f) sposób oceny wyników badań,

g) zakres badań, o których mowa w art. 62a ust. 3,

3) sposób interpretacji wyników i prezentacji stanu wód powierzchniowych i podziemnych.

2. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, kierować się będzie istniejącymi metodami badań oraz oceny jakości wód, a także potrzebą zapewnienia wiarygodności prezentowanych informacji o stanie jakości wód.”;

21) w art. 80 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Utrzymanie wód podziemnych znajdujących się w zanieczyszczonej glebie lub ziemi należy do obowiązanego do rekultywacji na podstawie przepisów o ochronie środowiska.”;

22) w art. 120 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy pozwolenia wodnoprawne zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”;

23) w art. 126 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się jeżeli korzystanie z wód dotyczy wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.”;

24) skreśla się art. 130-130c;

25) w art. 132a skreśla się ust. 3.

Art. 46.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. Nr 77, poz. 335, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 38, poz. 452) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) udział w przekazywaniu do użytku obiektów lub instalacji realizowanych jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko,”

b) w pkt 5 po wyrazie „eksploatacji” dodaje się wyrazy „instalacji i”

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) inicjowanie działań tworzących warunki zapobiegania poważnym awariom oraz usuwania ich skutków i przywracania środowiska do stanu właściwego.”;

2) w art. 4 w ust. 6 wyrazy „mogą wchodzić zespoły” zastępuje się wyrazami „mogą wchodzić: departamenty”;

3) w art. 8a w ust. 1 wyrazy „nadzwyczajnego zagrożenia środowiska” zastępuje się wyrazami „poważnej awarii”;

4) po art. 8b dodaje się art. 8c w brzmieniu:

„Art. 8c. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacje o realizacji zadań Inspekcji za dany rok w terminie do 15 lutego roku następnego.”;

5) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:

1) wstępu wraz z pracownikami pomocniczymi, rzeczoznawcami i z niezbędnym sprzętem:

a) przez całą dobę:

- na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na którym prowadzona jest działalność gospodarcza,
- do środków transportu,

b) w godzinach od 6 do 22 na pozostały teren,

- 2) pobierania próbek, przeprowadzania niezbędnych badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych w celu ustalenia na terenie kontrolowanej nieruchomości, w obiekcie lub jego części, stanu środowiska oraz oceny tego stanu w świetle przepisów o ochronie środowiska, a także indywidualnie określonych w decyzjach administracyjnych warunków wykonywania działalności wpływającej na środowisko,
- 3) żądania wstrzymania ruchu instalacji lub urządzeń oraz powstrzymania się od wykonywania innych czynności w zakresie w jakim jest to niezbędne dla pobrania próbek oraz przeprowadzenia badań i pomiarów,
- 4) oceny sposobu eksploatacji instalacji lub urządzeń, w tym środków transportu,
- 5) oceny stosowanych technologii i rozwiązań technicznych,
- 6) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego,
- 7) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli.”

b) po ust. 2 dodaje się ust 3 w brzmieniu:

„3. Upoważniony do kontroli inspektor jest uprawniony do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części oraz środków transportu, bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki organizacyjnej; podlega on przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce organizacyjnej.”;

6) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta Policji o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

2. Na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany do zapewnienia inspektorowi pomocy Policji w toku wykonywania czynności kontrolnych.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Na podstawie ustaleń kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska może:

- 1) wydać zarządzenie pokontrolne do kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub osoby fizycznej,
 - 2) wydać na podstawie odrębnych przepisów decyzję administracyjną,
 - 3) wszcząć egzekucję, jeżeli obowiązek wynika z mocy prawa lub decyzji administracyjnej.
2. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowana osoba fizyczna, w terminie wyznaczonym w zarządzeniu pokontrolnym, mają obowiązek poinformowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o zakresie podjętych i zrealizowanych działań służących wyeliminowaniu wskazanych naruszeń.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może zażądać od kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej przeprowadzenia postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień i poinformowania go, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i o podjętych działaniach.
4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może upoważnić inspektora do wydania w trakcie kontroli decyzji w przedmiocie wstrzymania:
 - 1) działalności powodującej naruszenie wymagań ochrony środowiska, jeżeli zachodzi bezpośrednie zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo bezpośrednie zagrożenie zniszczenia środowiska w znacznych rozmiarach,
 - 2) oddania do użytku obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji niespełniających wymagań ochrony środowiska.”;

8) skreśla się art. 13;

9) w art. 17 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) współpracę z organami Państwowej Straży Pożarnej w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom.”;

10) w art. 18a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki finansowe w wysokości 20% pobranych kar pieniężnych wymierzonych w wyniku kontroli przestrzegania wymogów ochrony środowiska oraz środki, o których mowa w art. 18 ust. 1, przeznacza się na usprawnienie funkcjonowania Inspekcji Ochrony Środowiska i na premie dla jej pracowników, a w szczególności dla tych, którzy przyczynili się do skutecznej realizacji zadań, o których mowa w art. 2.”;

11) po art. 18a dodaje się art. 18b w brzmieniu:

„Art. 18b. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska mogą tworzyć środki specjalne.

2. Źródłem dochodów środków specjalnych wymienionych w ust. 1 są:

- 1) środki, o których mowa w art. 18a ust. 1,
- 2) wpływy uzyskane z realizacji badań i pomiarów środowiskowych.

3. Środki pieniężne gromadzone na środkach specjalnych, o których mowa w ust. 2 są przeznaczane na:

- 1) cele określone w art. 18a ust. 1,
- 2) sfinansowanie kosztów badań i pomiarów środowiskowych.”;

12) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. W postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczącym przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska, oraz w sprawie ustalenia lokalizacji autostrad oraz dróg ekspresowych, jeżeli przepisy ustawy o autostradach płatnych mają zastosowanie do tych dróg, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu

administracyjnym i postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, jeżeli zgłosi swój udział w postępowaniu.”;

13) skreśla się art. 20 i 21;

14) w art. 23:

a) ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Państwowy monitoring środowiska obejmuje zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Polski oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa.

3. Państwowy monitoring środowiska realizowany jest na podstawie:

1) wieloletnich programów państwowego monitoringu środowiska opracowanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i zatwierdzanych przez ministra właściwego do spraw środowiska,

2) wojewódzkich programów monitoringu opracowanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska i zatwierdzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

4. Wojewódzkie programy monitoringu zawierają zadania określone w wieloletnich programach państwowego monitoringu środowiska.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5-9 w brzmieniu:

„5. Programy państwowego monitoringu środowiska obejmują, dla poszczególnych elementów środowiska, zadania realizowane w sieciach:

1) krajowych,

2) regionalnych (wojewódzkich i międzywojewódzkich).

6. W programach państwowego monitoringu środowiska można uwzględnić zadania realizowane w sieciach lokalnych.

7. Celem sieci krajowych jest monitorowanie głównych elementów środowiska, z uwzględnieniem zobowiązań międzynarodowych wynikających z podpisanych przez Polskę umów i konwencji, dla potrzeb oceny skuteczności działań podejmowanych w skali kraju na rzecz ochrony środowiska.

8. Celem sieci regionalnych jest monitorowanie głównych elementów środowiska na obszarze województwa (sieci wojewódzkie) lub kilku województw (sieci międzywojewódzkie), dla oceny wojewódzkich i międzywojewódzkich działań podejmowanych na rzecz ochrony środowiska.

9. Celem sieci lokalnych jest monitorowanie wybranych elementów środowiska istotnych z uwagi na lokalne uwarunkowania.”;

15) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Organy administracji rządowej oraz samorządowej, prowadzące rejestry, wykazy, pomiary, analizy i obserwacje stanu środowiska, są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania danych o stanie środowiska uzyskanych w trakcie ich działalności dla potrzeb państwowego monitoringu środowiska.

2. Informacje o środowisku i jego ochronie na obszarze województwa objęte państwowym monitoringiem środowiska są gromadzone przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska i przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

3. Laboratoria zajmujące się pomiarami stanu środowiska powinny posiadać wdrożony system jakości w rozumieniu przepisów o normalizacji i spełniać warunki określone w odrębnych przepisach.”;

16) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Główny Inspektor Ochrony Środowiska ustala sposób gromadzenia i przetwarzania danych oraz zakres i sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 25 ust. 2.”;

17) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Minister właściwy do spraw środowiska może, dla celów kontroli i badań stanu środowiska, określić, w drodze rozporządzenia, warunki i metody prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz stężeń i poziomów substancji lub energii w środowisku, uwzględniając zobowiązania międzynarodowe RP oraz postęp w zakresie technik pomiarowych.”;

18) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska udostępnia organom administracji rządowej oraz organom samorządu terytorialnego wyniki badań i obserwacji oraz oceny, o których mowa w art. 25 ust. 2.”;

19) rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5

Wykonywanie zadań w zakresie poważnych awarii

Art. 29. W zakresie przeciwdziałania poważnym awariom do Inspekcji Ochrony Środowiska należy:

- 1) kontrola podmiotów, których działalność może stanowić przyczynę powstania poważnej awarii,
- 2) prowadzenie szkoleń dla organów administracji oraz podmiotów, o których mowa w pkt 1,
- 3) badanie przyczyn powstawania oraz sposobów likwidacji skutków poważnych awarii dla środowiska,
- 4) prowadzenie rejestru zakładów o zwiększonym i dużym ryzyku, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.

Art. 30. Inspekcja Ochrony Środowiska współdziała w akcji zwalczania poważnej awarii z organami właściwymi do jej prowadzenia oraz sprawuje nadzór nad usuwaniem skutków tej awarii.

Art. 31. 1. Inspekcja Ochrony Środowiska dokonuje co najmniej raz w roku kontroli w zakładach o dużym ryzyku, a co najmniej raz na 2 lata w zakładach o zwiększonym ryzyku.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr poważnych awarii.
3. Organy administracji właściwe do zwalczania poważnych awarii obowiązane są do informowania Głównego Inspektora Ochrony Środowiska o poważnych awariach, które miały miejsce w kraju oraz o ich ewentualnych skutkach transgranicznych.
4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria charakteryzujące poważne awarie, objęte obowiązkiem zgłoszenia, o

którym mowa w ust. 3, oraz terminy tego zgłoszenia i zakres zawartych w nim informacji, kierując się rodzajem i wielkością zakładu lub środka transportu, rodzajem, kategorią i ilością substancji niebezpiecznej, która przedostała się do środowiska, rodzajem i zakresem szkody w środowisku oraz tym, aby nadsyłane informacje umożliwiały analizę przyczyn poważnych awarii oraz poszukiwanie najlepszych środków zapobiegawczych, jak również skutecznych metod likwidacji skutków poważnych awarii, a także najlepszych sposobów prowadzenia akcji ratowniczej.”;

20) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Przepisy karne

Art. 31a. 1. Kto:

- 1) w wyznaczonym terminie nie informuje organu Inspekcji Ochrony Środowiska o zakresie wykonania zarządzeń pokontrolnych albo o przeprowadzeniu postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciw osobom winnym dopuszczenia do uchybień,
 - 2) niezgodnie z prawdą informuje organ Inspekcji Ochrony Środowiska o wykonaniu zarządzeń pokontrolnych lub przeprowadzeniu postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem,
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.
2. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 47.

W ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 349 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 21) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) zieleni w miastach i wsiach.”,

b) w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) ochronę zieleni w miastach i wsiach, w szczególności ochronę drzew oraz krzewów.”;

2) w art. 2a:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) drzewostanie o charakterze parkowym - rozumie się przez to zespoły drzew i innej roślinności ukształtowane funkcjonalnie i plastycznie, mające wartość zabytkową w rozumieniu ustawy o ochronie dóbr kultury, przestrzenno-plastyczną lub przyrodniczą.”,

b) po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) terenach zieleni - rozumie się przez to znajdujące się na terenach miast i wsi o zwartej zabudowie tereny przeznaczone na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, zdrowotne, dydaktyczno-wychowawcze i estetyczne, a w szczególności: parki, zieleńce, bulwary, promenady, ogrody jordanowskie, ogrody botaniczne i zoologiczne, ogrody etnograficzne, wystawy ogrodnicze i rolne, ogrody zabytkowe, cmentarze grzebalne i niegrzebalne, grzebowiska zwierząt, grodziska, kurhany, zabytkowe fortyfikacje, ogrody przydomowe i zieleń osiedlową,

14b) walorach krajobrazowych - rozumie się przez to wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka,”

c) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) zadrzewieniach - rozumie się przez to pojedyncze drzewa lub krzewy lub ich skupiska, nie stanowiące zbiorowisk leśnych, ani terenów zieleni, wraz z zajmowanym terenem i pozostałymi składnikami jego szaty roślinnej, usytuowane na terenach użytkowanych rolniczo, spełniające cele ochronne, produkcyjne i społeczno-kulturowe,”;

3) w art. 4 w pkt 1 skreśla się wyrazy „i zrównoważonego rozwoju”;

4) w art. 13a ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Postanowienia ust. 4 stosuje się odpowiednio do ustaleń zawartych w aktach powołujących formy ochrony przyrody określone w art. 13 ust. 1 pkt 4-6.”;

5) w art. 24 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zniesienie parku krajobrazowego lub ograniczenie jego obszaru następuje w drodze rozporządzenia wojewody w razie utraty wartości, dla których ochrony park został utworzony, po zaopiniowaniu przez wojewódzką komisję ochrony przyrody oraz właściwe miejscowo organy zainteresowanych jednostek samorządu terytorialnego.”;

6) w art. 26a w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) lokalizowania nowych obiektów zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska,”

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) lokalizacji budownictwa lotniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,”

c) skreśla się pkt 12 i 13;

7) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Użytki ekologiczne wykazuje się w ewidencji gruntów.”;

8) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Teren pokryty drzewostanem o charakterze parkowym i nie podlegający przepisom o ochronie dóbr kultury, rada gminy może uznać za park gminny, jeżeli teren ten stanowi własność Skarbu Państwa lub własność jednostki samorządu terytorialnego.

2. Teren, o którym mowa w ust. 1, stanowiący własność innego podmiotu, może być uznany za park gminny za zgodą jego właściciela.

3. Uznanie za park gminny następuje w drodze uchwały rady gminy, w której określa się granice parku, sposób ochrony, podmiot sprawujący nadzór nad parkiem, którym może być także właściciel terenu, oraz niezbędne zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 31a.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do terenów zadrzewionych drzewami owocowymi, terenów służących celom kultu religijnego oraz cmentarzy.”;

9) w art. 36a:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko”,

b) w ust. 2:

- w pkt 1 skreśla się wyrazy „z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że”,

- w pkt 2 skreśla się wyrazy „z oceny oddziaływania na środowisko wynika, iż”;

10) skreśla się art. 40;

11) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Prowadzenie robót polegających na regulacji wód oraz budowie wałów przeciwpowodziowych, a także robót melioracyjnych, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne - na terenach o szczególnych wartościach przyrodniczych, zwłaszcza na terenach, na których znajdują się skupienia roślinności o szczególnej wartości z punktu widzenia przyrodniczego, terenach o walorach krajobrazowych i ekologicznych, terenach masowych lęgów ptactwa, występowania skupień gatunków chronionych oraz tarlisk, zimowisk, przepławek i miejsc masowej migracji ryb i innych organizmów wodnych, następuje na podstawie decyzji wojewody, który ustala warunki prowadzenia robót.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje przed uzyskaniem pozwolenia budowlanego.”;

12) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Zamierzone uwolnienie genetycznie zmodyfikowanych organizmów do środowiska w celach eksperymentalnych lub wprowadzenie do obrotu produktu zawierającego organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składającego się z takich organizmów albo ich części wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Organizmy genetycznie zmodyfikowane oznaczają organizmy, których struktura genomu została zmieniona przez usunięcie jednego lub więcej genów albo zmianę jednego lub więcej genów, a także w drodze hodowli organizmów hybrydowych realizowanej z wykorzystaniem techniki inżynierii genetycznej.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca załącza ocenę zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi.
4. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze obwieszczenia, ogłosi wykaz wszystkich produktów wprowadzonych do obrotu, o których mowa w ust. 1.
5. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 4, ustala się:
 - 1) rodzaj produktu,
 - 2) oznaczenie produktu.
6. Minister właściwy do spraw środowiska, może uchylić wydane zezwolenie w przypadku gdy zamierzone uwolnienie genetycznie zmodyfikowanych organizmów do środowiska w celach eksperymentalnych lub gdy wprowadzony do obrotu produkt zawierający organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składający się z takich organizmów albo ich części może spowodować większe zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi niż wynika to z oceny zagrożenia, o której mowa w ust. 3.
7. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania ministra właściwego do spraw środowiska o każdym przypadku zwiększenia zagrożenia, o którym mowa w ust. 6.
8. Produkt, o którym mowa w ust. 1, wprowadzony do obrotu, powinien być odpowiednio oznakowany i opakowany.
9. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania jakim powinny odpowiadać wnioski o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1,
 - 2) wymagania, jakim powinna odpowiadać ocena zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi, o której mowa w ust. 3, oraz zakres badań i analiz niezbędnych do jej sporządzania,
 - 3) wymagania, jakim powinny odpowiadać oznakowanie i opakowanie, o których mowa w ust. 8.
10. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, ustala się:
 - 1) zakres zagadnień, które powinny zostać we wniosku zawarte, ocenione i ustalone,
 - 2) formę wniosku,
 - 3) rodzaje dokumentów, z których informacje powinny być uwzględnione we wniosku.
11. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, ustala się:
 - 1) zakres zagadnień, które powinny zostać w ocenie zawarte, ocenione i ustalone,
 - 2) zakres badań i analiz niezbędnych do sporządzania oceny.
12. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9 pkt 3, ustala się:
 - 1) sposób zamieszczania oznakowania,

- 2) treść oznakowania,
- 3) wielkość oznakowania,
- 4) wzory oznakowania,
- 5) grafikę i kolory oznakowania,
- 6) wymagania co do szczelności i trwałości opakowania.”;

13) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Zabrania się niszczenia roślinności służącej wiązaniu gleby oraz niszczenia roślin i zwierząt przyczyniających się do oczyszczania środowiska, a zwłaszcza wód.”;

14) w art. 46 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organy gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w swojej działalności uwzględniają potrzeby funkcjonowania i rozwoju istniejących lub planowanych do utworzenia ogrodów botanicznych i zoologicznych oraz zapewniają ich ochronę.”;

15) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Ochrona walorów krajobrazowych, terenów zieleni, drzew i krzewów

Art. 47a. 1. Walory krajobrazowe podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony przyrody.

2. Walory krajobrazowe uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

3. Zabrania się wznoszenia w pobliżu morza, jezior i innych zbiorników wodnych, rzek i kanałów, krajobrazowych punktów widokowych lub na terenach o szczególnych walorach krajobrazowych, obiektów budowlanych naruszających walory krajobrazowe, uniemożliwiających do nich dostęp albo uniemożliwiających lub utrudniających zwierzętom dziko żyjącym dostęp do wód.

Art. 47b. 1. Rada gminy jest obowiązana zapewnić mieszkańcom miast i wsi o zwartej zabudowie korzystanie z przyrody przede wszystkim przez tworzenie i utrzymywanie w należytym stanie terenów zieleni i zadrzewień, łączących się, w miarę możliwości, z terenami zalesionymi.

2. Zmiana przeznaczenia terenów zieleni i zadrzewień może nastąpić tylko w następstwie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jego zmiany.

3. Przepisy ust. 2 dotyczą także terenów jeszcze nie zagospodarowanych lecz przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, na tereny zieleni i zadrzewień.

Art. 47c. 1. Roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów, mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom.

2. Na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane tylko w sposób nieszkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.
 3. Wojewoda określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje środków, jakie mogą być używane w miejscach określonych w ust. 2 oraz warunki ich stosowania.
- Art. 47d. 1. Tereny będące własnością Skarbu Państwa lub własnością jednostek samorządu terytorialnego, nie przeznaczone pod zabudowę, oraz tereny przeznaczone do zagospodarowania w późniejszym terminie a nie wykorzystane rolniczo, zagospodarowuje się przez zasadzenie na nich roślinności dostosowanej do otoczenia, z uwzględnieniem okresu zagospodarowania, jeżeli ma ono charakter czasowy.
2. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, należy odpowiednio do organów administracji rządowej lub organów samorządu terytorialnego.
 3. Przepisy ust. 2 nie naruszają przepisów dotyczących gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa.
- Art. 47e. 1. Władający nieruchomością obowiązani są do utrzymywania we właściwym stanie drzew oraz krzewów rosnących na nieruchomościach będących w ich władaniu.
2. Usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości może nastąpić za zezwoleniem wójta, burmistrza albo prezydenta miasta wydanym na wniosek władającego, z tym, że organ może uzależnić udzielenie zezwolenia od przeniesienia drzew lub krzewów we wskazane przez siebie miejsce albo zastąpienia drzew lub krzewów przewidzianych do usunięcia innymi drzewami lub krzewami.
 3. Zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków wydaje wojewódzki konserwator zabytków.
 4. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:
 - 1) drzew i krzewów owocowych, z wyłączeniem nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków,
 - 2) drzew i krzewów sadzonych na plantacjach,
 - 3) drzew i krzewów, których wiek nie przekracza 5 lat.
- Art. 47f. 1. Władający nieruchomością ponosi opłaty za usunięcie drzew lub krzewów.
2. Opłaty nalicza i pobiera organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów.
 3. Opłaty za usunięcie drzew ustala się w zależności od obwodu pnia, rodzaju lub gatunku (odmiany) drzewa, a za usunięcie krzewów - w zależności od powierzchni porośniętej krzewami.
 4. Opłatę ustala się przy udzielaniu zezwolenia.
 5. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać dane dotyczące gatunku drzewa, obwodu jego pnia, przeznaczenia terenu, na którym rośnie drzewo, przyczynę i termin zamierzonego usunięcia drzewa lub przyczynę i termin zamierzonego usunięcia krzewów oraz wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy.

6. Organ gminy odracza na okres dwóch lat termin uiszczenia opłaty za usunięcie drzew lub krzewów, jeżeli zezwolenie przewiduje przesadzenie ich w inne miejsce.
7. Jeżeli przesadzone drzewa lub krzewy zachowały żywotność po upływie dwóch lat od dnia ich przesadzenia lub nie zachowały żywotności na skutek siły wyższej lub klęski suszy, należność z tytułu ustalonej opłaty za usunięcie drzew lub krzewów podlega umorzeniu przez organ gminy.

Art. 47g. 1. Nie pobiera się opłat za usunięcie drzew:

- 1) na których usunięcie nie jest wymagane zezwolenie,
- 2) na których usunięcie uzyskała zezwolenie osoba fizyczna nie będąca przedsiębiorcą,
- 3) jeżeli usunięcie było związane z wykonywaniem i utrzymaniem urządzeń melioracji wodnych w zakresie niezbędnym do wykonania i utrzymania tych urządzeń, po uzgodnieniu z wojewodą,
- 4) jeżeli usunięcie jest związane z odnową i zabiegami pielęgnacyjnymi drzew znajdujących się na terenach nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków,
- 5) które zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub mienia w istniejących obiektach budowlanych albo bezpieczeństwu żeglugi,
- 6) które zagrażają bezpieczeństwu ruchu kolejowego oraz drogowego,
- 7) z obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, wałów przeciwpowodziowych i terenów w odległości co najmniej 3 m od stopy wału oraz z koryt cieków - w związku z ochroną przed powodzią oraz utrzymywaniem wód,
- 8) które posadzono na terenach przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele nie przewidujące zadrzewień lub zakrzewień,
- 9) usuwanych z terenów zieleni miejskiej, z parków ustanowionych przez radę gminy, z ogrodów działkowych i z zadrzewień w związku z zabiegami pielęgnacyjnymi.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do usuwania krzewów.

Art. 47h. 1. Podstawę jednostkowych stawek opłat stanowi najniższe miesięczne wynagrodzenie za pracę pracowników obowiązujące w dniu 30 września roku poprzedniego, określone na podstawie Kodeksu pracy.

2. Jednostkowe stawki opłat zależą od rodzaju i gatunku (odmiany) drzewa i nie mogą przekroczyć za jeden centymetr obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm:

- 1) przy obwodzie do 25 cm – 60% podstawy,
- 2) przy obwodzie od 26 do 50 cm - 90% podstawy,
- 3) przy obwodzie od 51 do 100 cm - 115% podstawy,
- 4) przy obwodzie od 101 do 200 cm - 175% podstawy,
- 5) przy obwodzie powyżej 200 cm - 235% podstawy.

3. Stawkę opłat za usunięcie krzewów ustala się w wysokości nie wyższej niż 25% podstawy za jeden metr kwadratowy powierzchni porośniętej krzewami.
 4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłat za usuwanie drzew lub krzewów uwzględniając:
 - 1) rodzaje i gatunki (odmiany) drzew lub krzewów, za których usunięcie pobiera się opłaty oraz jednostkowe stawki tych opłat,
 - 2) współczynniki różnicujące wysokość opłat.
 5. Za usuwanie drzew lub krzewów z terenów ochrony uzdrowiskowej, terenów nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków oraz terenów zieleni miejskiej ustala się jednostkowe stawki opłat o 100% wyższe od stawek ustalonych na podstawie ust. 3 i 4.
- Art. 47i. 1. Obowiązek uiszczenia opłaty przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku, w którym upłynął termin wniesienia opłaty.
2. Nie można wydać decyzji w sprawie ustalenia opłaty, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym usunięto drzewa lub krzewy, upłynęło 5 lat.
 3. Uiszczenie opłaty następuje w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.
 4. W razie nieterminowego uiszczenia opłaty pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości odsetek pobieranych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.
 5. Opłaty nie uiszczone w terminie, o którym mowa w ust. 1, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
- Art. 47j. Wpływy uzyskane z tytułu opłat za usuwanie drzew i krzewów stanowią dochód gminnego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.
- Art. 47k. Za zniszczenie terenów zieleni albo drzew lub krzewów, powodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności oraz za usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia, a także za zniszczenie spowodowane niewłaściwą pielęgnacją terenów zieleni, zadrzewień, drzew lub krzewów, wójt, burmistrz albo prezydent miasta wymierza administracyjną karę pieniężną.
- Art. 47l. 1. Jednostkowe stawki kary nie mogą przekroczyć za jeden centymetr obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm, trzykrotnej stawki jednostkowej opłaty przewidzianej dla danego rodzaju lub gatunku (odmiany) drzewa.
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, tryb nakładania kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1.
 3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, ustala się:
 - 1) przypadki zawieszania obowiązku uiszczenia kary,
 - 2) współczynniki różnicujące wysokość kar nakładanych na osoby fizyczne.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki kar za usuwanie drzew.
5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, ustala się:
 - 1) rodzaje i gatunki (odmiany) drzew, za których usunięcie pobiera się kary, oraz jednostkowe stawki tych kar,
 - 2) współczynniki różnicujące wysokość kar.
6. Do stawek kar, o których mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy art. 47h ust. 1.
7. Stawki kar za zniszczenie jednego metra kwadratowego wynoszą:
 - 1) dla krzewów - 26% podstawy,
 - 2) dla trawników - 6% podstawy,
 - 3) dla kwietników - 52% podstawy.
8. Kary ustalone, nie uiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
9. Nie można wydać decyzji o wymierzeniu kary, o której mowa w ust. 1, jeżeli od dnia, w którym stwierdzono naruszenie wymagań ochrony środowiska, upłynęło 5 lat.
10. Wymierzonej kary nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

Art. 47l. Przepisów dotyczących usuwania drzew i krzewów, pobierania opłat i wymierzania kar nie stosuje się do:

- 1) drzew i krzewów w lasach i na gruntach leśnych,
- 2) drzew i krzewów poddanych pod ochronę na podstawie art. 13,
- 3) drzew i krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu z obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz z wałów przeciwpowodziowych i terenów w odległości co najmniej 3 m od stopy wału.”;

16) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. 1. Kto:

- 1) wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, w strefie oczeretów lub trzcin,
- 2) nie przestrzega ograniczeń, zakazów i nakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 3,
- 3) narusza warunki prowadzenia robót określone decyzją wydaną na podstawie art. 41a,
- 4) niszczy roślinność służącą wiązaniu gleby lub niszczy rośliny i zwierzęta przyczyniające się do oczyszczania środowiska,
- 5) wprowadza do środowiska przyrodniczego zwierzęta lub rośliny, a także ich formy rozwojowe obce rodzimej faunie i florze bez uzyskania wymaganego zezwolenia ministra właściwego do spraw środowiska,

- 6) narusza określone w art. 42a zasady wprowadzania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych w celach eksperymentalnych lub wprowadzania do obrotu produktu zawierającego organizmy genetycznie zmodyfikowane,
 - 7) przenosi z ogrodu botanicznego, zoologicznego lub banku genów do stanu naturalnego rośliny lub zwierzęta zagrożone wyginięciem bez uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska,
 - 8) wykonuje roboty ziemne lub inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów w sposób powodujący uszkodzenie drzew lub krzewów,
 - 9) stosuje na ulicach, placach i drogach publicznych środki chemiczne w sposób szkodzący terenom zieleni lub zadrzewieniom,
 - 10) nie przestrzega ograniczeń zakazów i nakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 47c ust. 3,
- podlega karze aresztu albo grzywny.
2. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 48.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 42) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) tymczasowych obiektów budowlanych niepołączonych trwale z gruntem i przewidzianych do rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce w terminie określonym w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ale nie później niż w okresie 120 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu; zwolnienie nie dotyczy obiektów związanych z przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”;

2) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wymaganego przepisami o ochronie środowiska.”;

3) w art. 38 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy dane o decyzjach o pozwoleniu na budowę zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”.

Art. 49.

W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, Nr 41, poz. 412 i Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 42 i Nr 14, poz. 124) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miarę potrzeby wyznacza się tereny rekreacyjno-wypoczynkowe oraz służące organizacji imprez masowych.”;

2) w art. 18 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wykląda projekt planu i prognozę, o której mowa w przepisach o ochronie środowiska, do publicznego wglądu, na okres co najmniej 21 dni, a o wyłożeniu ogłasza w sposób określony w pkt 1, co najmniej na 7 dni przed wyłożeniem, a także zapewnia informację o wyłożonym projekcie i umożliwia uzyskanie, za zwrotem kosztów, kopii, wypisów i wrysów,”;

3) w art. 41 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzujące jej wpływ na środowisko lub jego wykorzystanie, gdy inwestycja nie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.”;

4) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”;

5) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy o ochronie środowiska wskazują przypadki, gdy programy zawierające zadania rządowe służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.”.

Art. 50.

W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (Dz.U. Nr 127, poz. 627, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 86, poz. 958 i Nr 109, poz. 1157) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenie prac studialnych dotyczących autostrad, przygotowywanie dokumentów wymaganych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na etapie udzielenia wskazań lokalizacyjnych i wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska,”;

2) w art. 20:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinna odpowiadać ocena, o której mowa w ust. 1 pkt 4.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, ustala się:

- 1) zakres zagadnień dotyczących warunków glebowo-rolniczych i lasów, które powinny zostać w ocenie zawarte, ocenione i ustalone, z uwzględnieniem danych umożliwiających dokonanie analizy wpływu realizacji autostrady na potencjał produkcyjny gruntów rolnych i leśnych,
- 2) formę opisową i graficzną oceny.”.

Art. 51.

W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. Nr 16, poz. 78, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) obszarach ograniczonego użytkowania - rozumie się przez to obszary tworzone na podstawie przepisów o ochronie środowiska,”;

2) w art. 16:

a) w ust. 1 wyrazy „szczególnej ochrony środowiska lub w strefach ochronnych” zastępuje się wyrazami „ograniczonego użytkowania”,

b) w ust. 5 wyrazy „strefy ochronnej” zastępuje się wyrazami „ograniczonego użytkowania”;

3) w art. 19 wyrazy „szczególnej ochrony środowiska i stref ochronnych” zastępuje się wyrazami „ograniczonego użytkowania”;

4) w art. 25 w ust. 1 w pkt 8 wyrazy „w strefach ochronnych” zastępuje się wyrazami „na obszarach ograniczonego użytkowania”;

5) w art. 28 w ust. 8 skreśla się wyrazy „i kształtowaniu”.

Art. 52.

W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 86, poz. 964 i Nr 93, poz. 1063, z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 24) w art. 4 skreśla się ust. 4.

Art. 53.

W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 272) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 wyraz „wykorzystywania” zastępuje się wyrazem „odzysku”;

2) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) nieczystościach ciekłych - rozumie się przez to ścieki gromadzone przejściowo w zbiornikach bezodpływowych,

- 2) odpadach komunalnych - rozumie się przez to odpady komunalne w rozumieniu przepisów o odpadach,
- 3) stacjach zlewnych - rozumie się przez to instalacje i urządzenia zlokalizowane przy kolektorach sieci kanalizacyjnej lub przy oczyszczalniach ścieków służące do przyjmowania nieczystości ciekłych dowożonych pojazdami asenizacyjnymi z miejsc gromadzenia,
- 4) właścicielach nieruchomości - rozumie się przez to także współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomością,
- 5) zbiornikach bezodpływowych - rozumie się przez to instalacje i urządzenia przeznaczone do gromadzenia nieczystości ciekłych w miejscu ich powstawania.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dla pojazdów asenizacyjnych, biorąc pod uwagę:

- 1) bezpieczeństwo i zdrowie osób korzystających i obsługujących pojazdy asenizacyjne,
- 2) wymagania ochrony środowiska i bezpieczeństwa ruchu drogowego.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego i budownictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, warunki wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych, biorąc pod uwagę:

- 1) bezpieczeństwo i zdrowie osób obsługujących stacje zlewne,
- 2) ochronę wyposażenia technicznego stacji zlewnych,
- 3) wpływ mieszaniny nieczystości ciekłych na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania,
- 4) ochronę wód przed zanieczyszczeniem.”;

3) w art. 3:

a) w ust. 2:

- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) zapewniają budowę, utrzymanie i eksploatację własnych lub wspólnych z innymi gminami:

- a) instalacji i urządzeń do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
- b) stacji zlewnych, w przypadku gdy podłączenie wszystkich nieruchomości do sieci kanalizacyjnej jest niemożliwe lub powoduje nadmierne koszty,
- c) instalacji i urządzeń do zbierania, transportu i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych lub ich części,

d) szaletów publicznych,

3) zapobiegają zanieczyszczeniu ulic, placów i terenów otwartych, w szczególności przez: zbieranie i pozbywanie się, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 4, błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń uprzągniętych z chodników przez właścicieli nieruchomości oraz odpadów zgromadzonych w przeznaczonych do tego celu urządzeniach ustawionych na chodniku,”

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organizują selektywną zbiórkę, segregację oraz magazynowanie odpadów komunalnych, w tym odpadów niebezpiecznych, przydatnych do odzysku oraz współdziałają z przedsiębiorcami podejmującymi działalność w zakresie gospodarowania tego rodzaju odpadami,”

- skreśla się pkt 7,

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zapewniają zbieranie, transport i unieszkodliwianie zwłok bezdomnych zwierząt lub ich części oraz współdziałają z przedsiębiorcami podejmującymi działalność w tym zakresie,”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Gminy prowadzą ewidencję:

1) zbiorników bezodpływowych w celu kontroli częstotliwości ich opróżniania oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej,

2) przydomowych oczyszczalni ścieków w celu kontroli częstotliwości i sposobu pozbywania się komunalnych osadów ściekowych oraz w celu opracowania planu rozwoju sieci kanalizacyjnej.”;

4) w art. 4:

a) pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

„1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnej zbiórki odpadów komunalnych,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi,

2) rodzaju urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, a także wymagań dotyczących ich rozmieszczania oraz utrzymywania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym,

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego,”

b) w pkt 5 wyraz „zasad” zastępuje się wyrazem „wymagań”;

5) art. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. 1. Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez:

- 1) wyposażenie nieruchomości w urządzenia służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych urządzeń w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym,
 - 2) przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych,
 - 3) zbieranie powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 4, oraz pozbywanie się tych odpadów w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi; obowiązek ma odpowiednie zastosowanie także w przypadku gromadzenia nieczystości płynnych w zbiornikach bezodpływowych,
 - 4) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych,
 - 5) realizację innych obowiązków określonych w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 4.
2. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 1, na terenie budowy należy do kierownika budowy.
3. Uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z przystanków komunikacyjnych oraz z wydzielonych krawężnikiem lub oznakowaniem poziomym torowisk pojazdów szynowych należy do obowiązków przedsiębiorców użytkujących tereny służące komunikacji publicznej.
4. Obowiązki utrzymania czystości i porządku na drogach publicznych należą do zarządu drogi. Do obowiązków zarządu drogi należy także:
- 1) zbieranie i pozbywanie się odpadów zgromadzonych w urządzeniach do tego przeznaczonych i utrzymanie tych urządzeń w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym,
 - 2) pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń uprzątniętych z chodników przez właścicieli nieruchomości przyległych do drogi publicznej,

- 3) uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników, jeżeli zarząd drogi pobiera opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na takim chodniku.
5. Obowiązki utrzymania czystości i porządku na terenach innych niż wymienione w ust. 1 - 4 należą do gminy. Do obowiązków gminy należy także uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników, jeżeli gmina pobiera opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na takim chodniku oraz zbieranie i pozbycie się odpadów zgromadzonych w urządzeniach do tego przeznaczonych umieszczonych na tym chodniku i utrzymanie tych urządzeń w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym.
6. Nadzór nad realizacją obowiązków określonych w ust. 1-4 sprawuje wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Wykonanie tych obowiązków podlega egzekucji administracyjnej.

Art. 6. 1. Właściciele nieruchomości przy wykonywaniu obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 pkt 3 obowiązani są do udokumentowania korzystania z usług wykonywanych przez zakład będący gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcą posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, przez okazanie umowy i dowodów płacenia za takie usługi.

2. Rada gminy może ustalić, w drodze uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi, o których mowa w ust. 1.
3. W przypadku gdy właściciele nieruchomości nie udokumentują korzystania z usług, o których mowa w ust. 1, obowiązki określone w art. 5 ust. 1 przejmuje w trybie wykonania zastępczego gmina.
4. Rada gminy ustalając stawki opłat, o których mowa w ust. 2, stosuje niższe stawki, jeżeli odpady komunalne są zbierane i transportowane w sposób selektywny.
5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do obiektów wykorzystywanych do celów wojskowych oraz jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych.”;

6) po art. 6 dodaje się art. 6a i 6b w brzmieniu:

- „Art. 6a. 1. Rada gminy może w drodze uchwały, na podstawie akceptacji mieszkańców wyrażonej w przeprowadzonym uprzednio referendum gminnym, przejąć od właścicieli nieruchomości wszystkie lub wskazane obowiązki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.
2. Przejmując obowiązki rada gminy ustala opłatę ponoszoną przez właścicieli nieruchomości za wykonywanie przejętych obowiązków.
 3. Opłata, o której mowa w ust. 2, jest ustalana w sposób zryczałtowany za okresowe pozbywanie się określonej ilości wskazanego rodzaju odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych. Wysokość opłaty jest uzależniona od faktycznych kosztów ponoszonych przez gminę z tytułu zorganizowania i

funkcjonowania systemu zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych. Przy ustalaniu stawki opłat stosuje się art. 6 ust. 4.

Art. 6b. Ustalając opłaty, o których mowa w art. 6a, rada gminy określa terminy ich uiszczenia. Opłaty nie uiszczone w wyznaczonym terminie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

7) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie:

- 1) zbierania i transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
- 2) opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych,
- 3) ochrony przed bezdomnymi zwierzętami,
- 4) prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części

- wymagane jest uzyskanie zezwolenia.

2. Zezwolenie może być wydane na wniosek przedsiębiorcy, który posiada środki techniczne odpowiednie do zakresu działalności, o której mowa w ust. 1.

3. Zarząd gminy określa i podaje do publicznej wiadomości wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług określonych w ust. 1. Zarząd gminy może określić obszar, na którym usługi te mają być świadczone.

4. W przypadku określenia przez zarząd gminy, na której części gminy usługi mogą być świadczone, wybór podmiotu świadczącego te usługi na danym terenie następuje w drodze przetargu publicznego.

5. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące na obszarze własnej gminy działalność, o której mowa w ust. 1, na zasadach określonych w ustawie nie mają obowiązku uzyskania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, ale muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń. Gminną jednostką organizacyjną w rozumieniu przepisu jest także spółka prawa handlowego, w której gmina posiada przeważające udziały.

6. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług.”;

8) w art. 8:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie,
- 2) określenie przedmiotu i obszaru działalności,

- 3) określenie środków technicznych, jakimi dysponuje ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności objętej wnioskiem,
- 4) informacje o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług w zakresie działalności objętej wnioskiem,
- 5) proponowane zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowane po zakończeniu działalności,
- 6) określenie terminu podjęcia działalności objętej wnioskiem oraz zamierzonego czasu jej prowadzenia.

2. Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na zbieranie i transport odpadów komunalnych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów komunalnych powinien dołączyć do wniosku informację o miejscu odzysku lub unieszkodliwiania odpadów oraz udokumentować prawo do terenu, na którym prowadzona ma być ta działalność.”;

9) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie powinno określać:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy,
- 2) przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleniem,
- 3) termin podjęcia działalności,
- 4) wymagania w zakresie jakości usług objętych zezwoleniem,
- 5) niezbędne zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej wymagane po zakończeniu działalności objętej zezwoleniem,
- 6) inne wymagania szczególne wynikające z odrębnych przepisów, w tym wymagania dotyczące standardu sanitarnego wykonywania usług, ochrony środowiska i obowiązku prowadzenia odpowiedniej dokumentacji działalności objętej zezwoleniem.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Zezwolenie na zbieranie i transport odpadów komunalnych lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, powinno określać dodatkowo miejsca odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych.

1b. Zezwolenie wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

- 1c. Właściwy organ odmówi wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1, jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami lub nieczystościami płynnymi:
- 1) jest niezgodny z wymaganiami ustawy i przepisami odrębnymi,
 - 2) mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska,
 - 3) jest niezgodny z gminnym planem gospodarki odpadami.”
- c) w ust. 2 użyty dwukrotnie wyraz „podmiot” zastępuje się wyrazem „przedsiębiorca”,
- d) w ust. 3 wyraz „podmiotu” zastępuje się wyrazem „przedsiębiorcy”;
- 10) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Karze określonej w ust. 2 podlega także ten, kto nie wykonuje obowiązków określonych w uchwale rady gminy wydanej na podstawie art. 4 ustawy.”.

Art. 54.

W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz.U. Nr 101, poz. 628, z 1998 r. Nr 156, poz. 1018 oraz z 2000 r. Nr 88, poz. 986) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, sposoby i warunki bezpiecznego usuwania wyrobów zawierających azbest.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, ustala się:

- 1) obowiązki wykonawcy prac polegających na usuwaniu wyrobów zawierających azbest,
- 2) sposoby i warunki usuwania wyrobów zawierających azbest z uwzględnieniem zabezpieczeń przed przenikaniem azbestu do środowiska,
- 3) warunki przygotowania do transportu i transportu wyrobów i odpadów zawierających azbest do miejsca ich składowania z uwzględnieniem zabezpieczeń przed przenikaniem azbestu do środowiska,
- 4) wymagania, jakim powinno odpowiadać oznakowanie wyrobów i odpadów zawierających azbest.”.

Art. 55.

W ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz.U. Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041 i Nr 109, poz. 1158 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) zrównoważonym rozwoju - rozumie się przez to zrównoważony rozwój w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr..., poz. ...),”;

2) w art. 14:

a) w ust. 2 skreśla się pkt 19,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Projekt planu działalności Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest przedkładany ministrowi do zaopiniowania.”.

Art. 56.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz.U. Nr 86, poz. 959 i Nr 103, poz. 1099) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) umowy sprzedaży nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego zawieranej w związku z realizacją roszczeń wynikających z ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości na podstawie przepisów o ochronie środowiska,”.

Art. 57.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43) w załączniku:

a) w części II po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

	2	3	4
	12a. Od wymaganego przepisami o ochronie środowiska zatwierdzenia raportu o bezpieczeństwie Opłata skarbowa od zatwierdzenia zmian w raporcie o bezpieczeństwie wynosi 20% stawki	2000 zł	

b) w części IV po pkt 47 dodaje się pkt 47a w brzmieniu:

	2	3	4
	47a. Od pozwoleń na wprowadzanie substancji i energii do środowiska wydawanych na podstawie przepisów o ochronie środowiska i przepisów o odpadach: 1) od pozwoleń wydawanych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, 2) od pozostałych pozwoleń. Opłata skarbowa od wydania decyzji o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z pozwolenia wynosi 50% stawki określonej w pkt 1 i 2. Opłata skarbowa od pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza wydanego w wyniku przeprowadzenia	2000 zł 500 zł	

	postępowania kompensacyjnego wynosi 150% stawki określonej w pkt 1 i 2.		
--	---	--	--

Art. 58.

W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 18) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 33 w ust. 2 w pkt 4 skreśla się wyrazy „i zdrowie ludzi”;
- 2) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Wokół obiektu jądrowego wojewoda tworzy obszar ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 59.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o zegludze śródlądowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2 wyrazy „o ochronie i kształtowaniu środowiska” zastępuje się wyrazami „Prawa ochrony środowiska”;
- 2) w art. 5 w ust. 1 w pkt 7 wyrazy „nadzwyczajne zagrożenie środowiska” zastępuje się wyrazami „poważną awarię w rozumieniu przepisów Prawa ochrony środowiska”;
- 3) w art. 27 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) ochrony wód, powietrza lub ochrony przed hałasem,”;
- 4) w art. 28 w ust. 3 i 5 w pkt 1 wyrazy „ochrony czystości wód, powietrza i emisji hałasu” zastępuje się wyrazami „ochrony wód, powietrza lub ochrony przed hałasem”;
- 5) w art. 54 w ust. 3 wyrazy „nadzwyczajnego zagrożenia środowiska” zastępuje się wyrazami „poważnej awarii”.

Art. 60.

W ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz.U. Nr 11, poz. 84) w art. 1 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) substancji chemicznych i ich mieszanin w formie odpadów, z wyjątkiem przepisów art. 25-28,”.

Rozdział 3 Przepis końcowy

Art. 61.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2001 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 46 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy,
- 2) art. 46 pkt 10, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
